maĭ cadă. fițĭ liniștițĭ! Și s'aŭ liniștit copiĭ ca prin vrajă. Nu mĕ maĭ înduram, să ies din acéstă ruină în care era atâta viață.... atâta însuflețire. Ce voiu fi scris în procesul verbal de inspecție, nu-mĭ aduc aminte.

Ce sarbăd măzgălim noĭ. atuncĭ când e vorba de a zugrăvi aceia ce simțim, aceea ce vedem!....

Atâta sciu că i-am căutat de lucru învĕțătoruluĭ, că prea mĕ prididéaŭ lacrimile de... mulțumire. Se va fi mirat póte după plecarea mea de caligrafia Revisoruluĭ și de faptul că, prea în multe locurĭ s'a.... întins cernéla.

— Eĭ, cum o ducĭ aicĭ? L'am întrebat la plecare.

— Binișor. de. cum vedețĭ Dumne-vóstră. ar trebui câte ceva de făcut.

Copiiĭ însă sunt bunĭ. deștepțĭ vioĭ și cu tragere de inimă și..... par'că ți-e drag de dânșiĭ.... Și mi-a vorbit de școla și de copiĭ ca îndrăgitul de întruparea visurilor sale..... Imĭ venea să'ĭ apuc între mâinĭ capul acela bronzat. cu fruntea mare. lată. cu ochiĭ aceia marĭ. rĕsfrângĕnd tótă bunătatea inimeĭ și să-l sărut *pătimaș*.... ba nu, să-l sărut pios.... cuvios, ca pe chipul unuĭ sfânt... *tip al apostoluluĭ*.

I-am strâns mâna cu putere și numaĭ acésta îl va fi asigurat póte, că n'am plecat indiferent. de óre ce de alt fel, am plecat repede, că... iar mĕ prididéaŭ lacrimile.

De atuncĭ. în vreme de restriște. nu atât vorbele poetuluĭ:

«De laudă și de ocară.
Vreĭ bine. póte rĕŭ. să'mĭ pară?
Dar cum să facă un cuvînt,
Să nu maĭ fiŭ ce sunt?

ci chipul acestuĭ apostol mi-a apărut. ca mângâere și îndemn spre bine și asigurare că numaĭ mulțumită unor martirĭ ca acestora

«Viitor de aur țara nóstră are»
Fără de uniĭ ca aceștia..... nu este mântuire

ION I. ONU

Ștefan cel Mare pe patul morțeĭ

. . . .

Ce-o maĭ fi la curte? . . . Boeriĭ . . . s'adun,
Chiar Mitropolitul vine . . . Nu-ĭ sĕmn bun! . .
De câtă-va vreme Domnu-ĭ bolnav greŭ,
Din ḑi, în ḑi slăbesce. . . slăbesce mereŭ . . .
In Palat tăcere-ĭ . . . Ochiĭ ce'ntâlnescĭ
Tot în lacrimĭ . . . Rece-ĭ orĭ și ce privescĭ . .